

VELIK PRED GOSPODINOM

(Mario Dučić, svibanj 2005.)

Mnogi danas u svijetu i u kršćanstvu žele biti veliki i značajni među ljudima, ali malo je onih koji su takvi pred Gospodinom. Zato vam večeras želim govoriti i ukazati na neke od biblijskih principa koji nam postavljaju putanju našega kršćanskog života, pravog značaja i veličine pred Gospodinom.

Previše je toga ljudskog u kraljevstvu Božjem. Crkve žele djelovati kao ovaj svijet, biti prepoznate, primiti slavu ili hvalu ljudi za svoja dobra djela, odnosno svoje osobne zasluge. Puno je pastira i propovjednika te zajednica koji žele biti veliki pred ljudima, a ne veliki pred Gospodinom.

Isus se obraćao takvima i korio ih jer su oduvijek bili takvi i dalje će biti prepreka istini zbog očitog razloga – htjeli su više udovoljiti ljudima nego Bogu. Takvi isto tako ne žele vjerovati Gospodinu i njegovim slugama koji donose riječ jer im je Bog oslijepio oči, a srce učinio tvrdim: *"Da očima ne vide, a srcem ne razumiju, da se ne obrate i da ih ne ozdravim."* (**Ivan 12.40**)

Oni mogu sjediti u crkvenim klupama, ali su im oči slijepa na istinu evanđelja, srce kruto i nisu spremni na ikakvu promjenu. Isus nam daje očiti razlog kada kaže: *"Jer više im bijaše na srcu slava ljudska nego slava Božja."* (**Ivan 12.43**)

U ono vrijeme mnogi Židovi nisu htjeli javno priznati svoju vjeru jer su se bojali da ih farizeji ne izopće iz sinagoge te bi tako izgubili svoje prestižno mjesto u društvu: *"Ipak su mnogi i od članova Velikog vijeća vjerovali u njega. Ali zbog farizeja nisu to javno priznavali, da ne budu izopćeni iz sinagoge."* (**Ivan 12.42**)

I kao što sam već napomenuo, danas je kršćanstvo isto tako puno ljudi koji žele primati slavu i prihvaćanje od drugih, ali s time plaćaju veliku cijenu, a to je da najčešće čine mnoge kompromise protivne njihovoj savjesti.

Udružuju se s većinom, vjeruju ono što je popularno i tako sami sebe dovode u zabludu.

Reći da slijedimo Krista dok u isto vrijeme volimo ljudsku slavu ništa je drugo nego čisto licemjerje.

Ne samo da se udružuju s većinom, nego ne mogu vjerovati niti se na pravi način uzdati u Isusa. Njihovo vjerovanje traje do prve krize ili kušnje; do prve propovijedi koja će razotkriti i pogoditi njihovu pokvarenu ljudsku narav i taštu ljudsku slavu, njihove skrivene grijehе i sebične ambicije.

Takvo je stanje potvrdio Isus kada je rekao: *"Kako možete vjerovati vi koji primete slavu jedan od drugoga, a ne tražite slave koja dolazi od jedinog Boga?" (Ivan 5.44)*

Apostol Pavao također je govorio o tome kada je raspravljao sa Židovima koji su htjeli da pogani koji su se obratili vrše neke od židovskih propisa kao što je npr. obrezanje. Stavljali su naglasak na izvanjske propise jer su htjeli ugoditi pravilima i čovjeku, a ne Bogu. Zato ih apostol Pavao kori i kaže: *"Zbilja nije pravi Židov onaj koji je to izvana, niti je pravo obrezanje ono koje je izvana – na tijelu – već je pravi Židov onaj koji je to u nutrini, a pravo je obrazanje ono koje je u srcu – po duhu, a ne po slovu. Njegova hvala ne dolazi od ljudi, već od Boga."* (**Rimljanima 2.28,29**)

Ono što je bitno znati ne samo večeras nego i zauvijek u našem kršćanskom životu je da je naš glavni cilj postati poput Isusa, našega Gospodina i Spasitelja te nasljedovati vjeru onih koji ugađaju njemu – kako bi postali veliki pred Gospodinom.

Zato ćemo danas pogledati jedan od najvećih primjera vjere i prave veličine pred Gospodinom, a to je Ivan Krstitelj.

Pogledajmo malo opis tog čovjeka kojega je proročki opisao anđeo koji se ukazao Zahariji dok je jedom obavljao svećeničku službu u hramu. Isto tako ćemo razmotriti neke od vodećih principa toga pobožnog i velikog čovjeka pred Gospodinom.

"Jednom, kad je on bio na redu da vrši svećeničku službu pred Bogom, zapade ga kockom – prema svećeničkom običaju – da uđe u hram Gospodnji i da prinese kad. Za vrijeme kađenja, sav je narod bio vani u molitvi. Tada mu se ukaza anđeo Gospodnji,

stojeći s desne strane kadionog žrtvenika. Kada ga opazi Zaharija, prepade su i spopade ga strah. Ali mu anđeo reče: "Ne boj se, Zaharija, jer je uslišana tvoja molitva! Tvoja će ti žena Elizabeta roditi sina komu ćeš nadjeniti ime Ivan. Imat ćeš radost i veselje, i mnoge će obradovati njegovo rođenje. Dakako, bit će VELIK PRED GOSPODINOM. Sigurno neće piti ni vina ni opojna pića; napunit će se Duhom Svetim još u majčinoj utrobi; mnoge će sinove Izraelove vratiti Gospodinu, Bogu njihovu. On će ići pred njim s Ilijinim duhom i snagom, da vrati srca otaca prema djeci, a nepokorne nazoru pravednika, te pripremi Gospodinu sklon narod."

(Luka 1.8-17)

Ivan Krstitelj je, možemo reći sa sigurnošću, bio poseban. Nosio je staru odjeću, jeo čudnu hranu i propovijedao neuobičajenu poruku. Nije bio poseban kako bi udovoljio sebi, radi nekog imidža ili nekih svojih sebičnih ciljeva, nego je to činio jer je bio poslušan Gospodinu i velik pred njim. Propovijedao je dolazak Gospodnji.

O njemu je, obraćajući se mnoštvu naroda, u **Mateju 11.7** rekao Isus: "*Što ste izišli gledati u pustinji? Trsku koju vjetar ljulja?*".

Time je htio ukazati na njegov pravedni karakter i reputaciju propovjednika koji odbija vršiti kompromis sa svojim uvjerenjima. Isto tako znamo da je Ivan Krstitelj bio taj koji je propovijedao o Božjim zakonima bez da se bojao drugih ili gledao kako će steći popularnost ili slavu kod mnoštva.

Nije se libio govoriti vladarima onog vremena. Kada su svi šutjeli i zanemarivali Herodove grijeha, on nije previše oklijevao ukoriti židovskog poglavara. Usprotivio se kao čvrsti kamen, pokazujući potpuno predanje Bogu i njegovoj riječi. Čvrsto je ustao protiv grijeha, iako ga je to kasnije stajalo života.

Bio je velik pred Gospodinom, zato je i sam Gospodin rekao: "*Zaista, kažem vam, između rođenih od žene nije ustao veći od Ivana Krstitelja.*" (**Matej 11:11**)

Pogledajmo sada detaljnije taj opis anđela Gospodnjeg i vječne principe čovjeka koji je bio velik pred Gospodinom.

Znamo da je Božja riječ vječna i da je Isus isti jučer, danas i zauvijek. Tako je ovdje opisana Ivanova veličina pred Gospodinom, a nama je to dano kao staza vodilja za postajanjem velikim pred Gospodinom.

1. Ako želimo biti veliki pred Gospodinom, bit ćemo puni Svetog Duha.

"Dakako, bit će velik pred Gospodinom. Sigurno neće piti ni vina ni opojna pića; napunit će se Duhom Svetim još u majčinoj utrobi." (Luka 1.15)

Bez Duha Svetoga ne možemo biti učinkoviti ni veliki pred Gospodinom. Ne možemo stati pred naše prijatelje ili nevjernike i govoriti bez da smo ispunjeni Svetim Duhom. Nemoguće je održati standarde bez Svetog Duha. Nemoguće je propovijedati ako nismo puni Svetog Duha (*iako to mnogi čine bez njega*). Nemoguće je promijeniti ljudska srca bez Svetog Duha.

Zato je i Isus rekao svojim učenicima da unatoč tome što su vidjeli i iskusili iz prve ruke, trebaju još uvijek primiti Svetog Duha kako bi postali učinkoviti za njegovo kraljevstvo: *"Evo, ja ću poslati na vas ono što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo!" (Luka 24.49)*

Koliko je samo malo onih koji čekaju na silu odozgo! Mi bismo htjeli da On padne na nas bez iščekivanja, vapljenja ili istinskog traženja. Nama se ne da čekati danima, tjednima ili mjesecima kako bismo se obukli u silu odozgo. I što onda činimo?

Preuzimamo ljudske metode, organizacije, tehnike administracije ili se ravnamo prema nečijem tuđem svjedočanstvu i knjigama.

Lakše je završiti teološke škole i fakultete. Lakše je napisati doktorate nego čekati na silu odozgo. Zato je naše duhovno stanje i stanje mnogih crkava u Hrvatskoj jedno jer nema ljudi i crkava koji žele biti veliki pred Bogom, nego je puno više onih koje žele ugoditi čovjeku i njegovim tjelesnim apetitima. Zato su mnoge crkve neučinkovite jer ne slušaju ono što govori Isus. Na srcu im je više ljudska slava nego Božja.

U **Djelima 1.8** Isus jasno kaže: *"Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje."*

Kako ćemo biti svjedoci i podučavati druge ako nismo ispunjeni Svetim Duhom? Drugim riječima, Isus kaže da ćemo primiti silu i mogućnost da djelujemo i podučavamo druge. Koliko smo samo puta isfrustrirani kada naše metode ne djeluju? Bez njegove sile nemoguće je osvjedočiti ljude s obzirom na pravednost, nadolazeći sud i grijeh.

Dwight L. Moddy jednom je rekao: *"Nema boljeg evangelizatora u svijetu od Duha Svetog"*. I to je istina. Bez njega ne možemo doseći nove duše za Krista.

Sveti Duh nas uvodi u istinu, usmjerava naše puteve, daje pravi život i uvodi u svu istinu, svjedoči s našim duhom da smo Božja djeca, podučava nas i osnažuje za stvari koje po tijelu ne bismo mogli učiniti. Bez njega ne možemo razlučiti što je istina ili laž. John Calvin rekao je u vezi s tim: *"Pravo razlučivanje između ispravnog i krivog ne ovisi o našoj inteligenciji, nego o mudrosti Svetog Duha"*.

Bez njega nismo Kristovi. Mi možemo imati crkve i raditi mnoga djela za Isusa, ali to ne znači da smo njegovi i da radimo na njegov način jer puno toga možemo činiti i na tjelesan način. Apostol Pavao bio je vrlo jasan u vezi s tim kada je rekao: *"Ali vi niste u tijelu, već u Duhu, ako zbilja Duh Božji prebiva u vama. Ako tko nema Kristova duha, nije Kristov."* (**Rimljanima 8.9**)

O njemu se može puno pričati, ali jedno je sigurno, ako želimo biti veliki pred Gospodinom, trebamo biti puni Svetog Duha.

2. Ako smo puni Svetog Duha, onda ćemo činiti i djela Svetog Duha.

Pod utjecajem Svetog Duha Ivan je činio nekoliko stvari koje su jasan pokazatelj pravog djelovanja Svetog Duha. Danas crkve i pokreti podmeću svakakve emocije i djelovanja pod djelovanje Svetog Duha dok ona ustvari nemaju veze s istinom evanđelja ili se ne nalaze u Bibliji.

Koliko sam gluposti vidio koje se i dan danas provlače po raznim crkvama i denominacijama kao "djelovanje Svetog Duha". U crkvama se valjaju i smiju pod djelovanjem Svetog Duha bez trunke želje i suosjećanja za nespasenima. Nakon djelovanja Duha, mnogi umjesto promijenjeni odlaze nepromijenjeni u restorane ili na kavicu kako bi se najeli i nastavili ogovarati čekajući ponovno nedjeljni šou Duha Svetog u svojim crkvama.

Prije nekoliko godina bilo je popularno glasati se kao životinja. Bio sam svjedok da su se ljudi glasali kao mačke, psi ili lavovi pod navodnim "djelovanjem Svetog Duha". Neki pak kažu da za vrijeme bogoslužja na njih pada zlatna prašina ili im zlato ispunjava zube i tome slično. Mislim da bi našoj braći u Kini pomoglo takvo "probuđenje". I još se tko zna kakve sve ludosti promoviraju pod krinkom Svetog Duha.

Ali da vas pitam, kakvo je to djelovanje Svetog Duha kada se kršćani rastavljaju, djeca žive u nepokornosti, a razne vrste opočina i grijeha množe se u crkvama? Pastiri padaju u nemoralnost i financijske skandale, a u njihovim crkvama "Duh Sveti stalno djeluje"?

Ali pogledajmo kakva je djela činio Ivan Krstitelj pod utjecajem Duha Svetoga; čovjek koji je bio velik pred Gospodinom; čovjek koji se ispunio Svetim Duhom još u majčinoj utrobi. Ako smo ispunjeni Svetim Duhom:

- a) **Vraćat ćemo Božji narod natrag prema njegovom Gospodinu i prema pravim putevima od kojih je skrenuo.**

"mnoge će sinove Izraelove vratiti Gospodinu, Bogu njihovu..."
(Luka 1.16)

Grčka riječ za *vratiti* u ovom tekstu je *epistrepho* što možemo prevesti s okrenuti prema nečemu ili nekome, povratiti, okrenuti Bogu i njegovoj svetosti, obratiti se, promijeniti.

To je jedna od glavnih stvari koje činimo kada smo puni Svetog Duha - zaklinjemo braću i sestre da se vrate Gospodinu, njegovim standardima svetosti i pravednosti, da priznaju svoje grijehе i vrate se Bogu u novom predanju.

To je činio i Ivan Krstitelj kada je došao iz pustinje pun Duha Svetoga: "*Obratite se – govorio je – jer blizu je kraljevstvo nebesko!*" (**Matej 3.2**). On je te riječi prvobitno uputio Božjem narodu, no i svakome drugom koji se našao ispred njega.

Jakov je također bio pun Svetog Duha kada je nas je zaklinjao da povratimo Božji narod natrag Gospodinu. "*Braćo moja, ako tko od vas odluta od istine pa ga tko obrati, neka zna da će onaj koji vrati grešnika s njegova krivog puta spasiti njegovu dušu od smrti i postići oproštenje mnogih grijeha.*" (**Jakov 5.19-20**)

Pod silom Duha Svetoga, mnogi su ispovijedali svoje grijehе i Pismo nam kaže da ih je on nakon toga krstio u rijeci Jordanu. "*On ih je krstio u rijeci Jordanu, dok su oni ispovijedali svoje grijehе.*" (**Marko 1.5b**)

Isto se tako obratio vjerskim vođama onoga vremena te ih zaklinjao da se vrate Bogu i rode rodом koji je sukladan vjerovanju u njega, odnosno obraćenju: "*Zmijski porodi! Tko vas naputi da bježite od srdžbe što stiže? Rodite, dakle, plodom koji odgovora obraćenju.*" (**Matej 3.8**)

Isus Krist, naš Gospodin, imao je istu misiju, povratiti narod Bogu i vratiti ga na prave puteve. Nakon četrdeset dana posta i molitve, vraća se iz pustinje i prva od njegovih propovijedi bila je: "*Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!*" (**Marko 1.15**)

Znak da smo puni Svetog Duha je kada zaklinjemo ljude i vapimo Bogu da se oni vrate Bogu i njegovim putevima, a ne samo da pjevamo u jezicima, valjamo se po podu i glumimo superduhovnjake.

Kada nismo puni, onda zovemo ljude na zajedništva u kojim kritiziramo pastora, crkvu, Božje djelo; onda su nam draži filmovi i naši sebični ciljevi, ne želimo ništa

raditi za Gospodina te snizujemo standarde na bilo koji mogući način i lagano se priklanjamo većini popularnog razmišljanja.

Sigurno je jedno, a to je da onda postajemo popularni i veliki u očima ljudi, ali sigurno ne u Božjim očima. Ako smo puni Duha:

b) u beskompromisnoj snazi zahtijevat ćemo potpuno predanje Gospodinu što može uključiti i smrtni rizik.

Kada nam se u Luki 1.17 kaže da će *"on ići pred njim s Ilijinim duhom i snagom"*, na što odmah pomislimo?

Odmah pomišljamo na znakove i čudesna, ali zaboravljamo da je Ilija zaklinjao na potpuno predanje Božji narod po cijenu vlastita života. Sigurno nije bio čovjek koji je htio dobiti slavu ljudi.

U 1 Kraljevima 18.17 Ahab, izraelski kralj, suočava Iliju i pita ga: *"Jesi li ti onaj koji upropašćuješ Izraela?"*. Mi bismo u tom trenutku sigurno rekli: "Nisam ja baš tako mislio..."

Ilija je beskompromisno, pun Svetog Duha uz rizik da izgubi vlastiti život i službu, Ahabu odgovorio slijedeće: *"Ne upropašćujem ja Izraela, nego ti i tvoja obitelj jer ste ostavili Jahvu, a ti si sljedbenik Baala. Sada skupi sav Izrael preda me na gori Karmelu i četiri stotine pedeset proroka Baalovih koji jedu za stolom Izebelinim. (1 Kraljevima 18.18-19)*. Vidite kako naši grijesi mogu imati učinke na druge i cjelokupno Božje djelo!

Ilija nije imao podršku neke druge crkve, kakva brata ili sestre ili mjesto gdje bi se mogao skloniti, nego je bio spreman umrijeti za istinu. U **22. stihu** rekao je: *"Ja sam još jedini ostao kao prorok Jahvin, a Baalovih je proroka četiri stotine i pedeset."* Nije se bojao reći izraelskom narodu: *"Ova je laž, a ovo istina...Priđite k meni!" (18.30)*

Zasigurno možemo reći da je bio velik pred Gospodinom. Bio je tako velik da ga je sam Bog uznio "u nebo u vihoru". Vidite, uvijek su Božji blagoslovi i čuda na onom mjestu gdje ljudi beskompromisno stoje na riječi istine. Kada smo puni Svetog Duha, onda:

c) više nećemo zanemarivati svoje domove i svoju djecu.

"...da vrati srca otaca prema djeci..." (Luka 1.17)

Jedan od najvećih grijeha Božjeg naroda u Starom zavjetu bio je propust očeva koji nisu dovoljno ljubili svoje sinove i kćeri niti ih podučili o Božjim putevima i zapovijedima.

U Malahiji se opisuje dolazak Ivana Krstitelja. Čitamo da nam Bog kaže da će *"poslati proroka Iliju, prije nego dođe Dan Jahvin velik i strašan. On će obratiti srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima..." (Malahija 4.5-6)*. Drugim riječima, dolaskom Ivana Krstitelja i evanđeljem Isusa Krista srca očeva će se okrenuti prema djeci.

Danas nažalost djeca mnogih propovjednika i pastora nemaju veze s kršćanstvom jer su ovi tobože zbog službe, posla ili "djelovanja Svetog Duha" bili jako zauzeti te tako nisu mogli "imati" vremena za svoju djecu ili za zajedničke obiteljske molitve i poduke.

Jedno je sigurno - ljudi koji su puni Svetog Duha i koji žele biti veliki pred Gospodinom, mare za svoje obitelji.

Pismo nam jasno kaže da *"onaj koji zanemaruje svoju obitelj gori je od nevjernika" (1 Timoteju 5:8)*.

Sjećam se jedne žene koja je bila profesor na biblijskom institutu zajedno sa svojim mužem. Napustila je svoju djecu i muža jer ju je Bog pozvao u službu. Normalno, djeca i muž bili su joj prepreka za tu službu. Danas je mnoge crkve primaju kao ženu

koja služi drugim ženama. To je ništa drugo nego totalna izopačenost. Vjerojatno ima ljudsku slavu, ali sigurno ne i Božju!

Zato mi očevi, koji volimo raditi i stvarati, trebamo uzeti kvalitetno vrijeme s našom djecom kako bismo im pokazali ljubav, trebamo moliti s njima i vjerno ih podučavati o Božjoj riječi kao i o pravednim standardima. Crkva nije odgovorna i nije dostatna za vjeru naše djece nego mi sami!

Ako to ne činimo, ne odgajamo našu djecu u strahu Gospodnjem, u svetosti i čistoći. Ako ne održavamo te osnovne Božje standarde, naše su crkve jednostavno osuđene na propast! Ako smo puni Duha:

d) pozivat ćemo ljude na poslušnost Božjoj mudrosti i pripremiti ih na dolazak Gospodnji.

... "a nepokorne nazoru pravednika, te pripremiti Gospodinu sklon narod." (Luka 1.17) Jedan prijevod (KJV) kaže ovako: "neposlušne mudrosti pravednih, kako bi spremili ljude za Gospoda".

Grčka riječ za *nepokorne* je *apeithes* što možemo prevesti s nevjerne, nepokorne, tvrdoglave, one koji ne žele da ih se uvjeri. Isto tako, kada se govori o ljudima, ne misli se samo na Božji narod već i na ostale izgubljene ljude.

Drugim riječima, kada budemo puni Svetog Duha i veliki pred Gospodinom, onda ćemo tek moći uvjeriti one koji ne vjeruju ili one koji su tvrdoglavi te ih podučiti o pravednosti te pripremiti njihova srca za dolazak Gospodnji.

I to je ustvari ono što činimo - pripremamo ljude da se susretnu s njihovim tvorcem jer On uskoro dolazi. Ne idemo za time da samo postanemo članovi crkve već pravi učenici koji će u vjeri, svetosti i dostojanstvu dočekati svoga Kralja i Spasitelja.

Ako je Ivan Krstitelj propovijedao prije dvije tisuće godina da je "blizu kraljevstvo Božje", koliko je ono bliže danas? Ja vjerujem da Krist dolazi uskoro i mi više nemamo vremena za igranje, nego trebamo biti spremni za njegov dolazak.

Sjetimo se samo Isusove usporedbe o deset djevice (**Matej 25.1-13**). Parabola nam ustvari naglašava da trebamo konstantno paziti na naše vlastito duhovno stanje i to u svjetlu skora Isusova dolaska. Ako nemamo kvalitetan odnos s Gospodinom, u onom času kada dođe, automatski nas isključuje iz svoje prisutnosti i svoga kraljevstva. Većina njegova tijela neće biti spremna kada on ponovno dođe (najmanje polovica prema paraboli).

Zanimljivo u ovoj paraboli je to da su obje, i mudre i lude, bile zateknute Kristovim dolaskom, ali su mudre ipak imale ulja u svojim svjetiljkama.

Ulje u usporedbi ukazuje na nužnost očuvanja istinske vjere i duhovne pripreme radi opasnosti da se Isus vrati svakog trena. Ne možete kao lude djevice tražiti nečiju tuđu vjeru i postojanost ili se pozivati na to jer vam neće moći pomoći. Za neke će ustvari biti kasno.

Doći ćete kao ostalih pet ludih djevice pred vrata možda s obnovljenom vjerom i stvarima nakon njegova dolaska, ali će ipak biti prekasno. Reći ćete: "*Gospodine, gospodine, otvori nam!*" A on će odgovoriti: "*Zaista kažem vam, ne poznajem vas!*"

Isus Krist i kršćanstvo nije samo ispunjenje naših privatnih želja i snova, nego predanje svog života na oltar Isusa Krista kako bi nas on pune Svetog Duha upotrijebio sebi na slavu. Isus želi da postanemo veliki u njemu. Kršćanstvo nije samo naći muža ili ženu, služiti da bi vas zamijetili ljudi, kupiti stan ili kuću te moliti stalno Boga da vaši ovozemaljski planovi uspiju. To nije pravi Isus, to je Isus kojega si mi stvaramo kako bismo zadovoljili naše sebične potrebe. To se događa kada se ljudi promijene samo izvanjski, prihvate i slažu se intelektualno s Isusom, a iznutra ne pokazuju nimalo predanja ili žara za Gospodinom.

Zato se večeras trebamo pokajati i preispitati srca kao i odlučiti želimo li biti veliki pred Gospodinom ili veliki pred ljudima. Želimo li ljudsku slavu i nagradu ovdje ili Božju?

Najviše od svega Ivan Krstitelj htio je vidjeti promjenu srca, a ne njihovu izvanjsku promjenu.

Vjerujem da je htio vidjeti promjene koje je Bog poručio kroz njegova istomišljenika Joela kada je rekao: *"Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, i Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali."* (Joel 2.13)

Bog ipak traži više od našega izvanjskog kukanja i naricanja, a to je naše srce. Zato bih htio završiti ovu propovijed jednim malom testom koji će pokazati istinsko stanje našeg srca i veličine pred Gospodinom.

Citirat ću i parafrizirati neke stavke iz serije učenja Charlesa G. Finneyja koje su vezane uz probuđenje, a izgovorene negdje oko 1830. godine. Učenje govori o stanju i naznakama otpalog srca.

Mudri Salomon nam je u **Izrekama 14.14** jasno rekao da se *"otpadnik siti svojim prestupcima..."*. Zato idemo vidjeti koji su to prestupci okorjela otpadničkog srca koje želi služiti i ugoditi svijetu i ljudima.

1. **Nedostatak uživanja u duhovnim stvarima.** Kada nismo otpali, onda uživamo u našim osobnim pobožnostima i služenju Gospodinu. Ako ne uživamo služiti, razlog tome je da istinski i ne služimo njemu.
2. **Vanjska formalnost kod naših vjerskih aktivnosti.** Ako postoji neki stereotip stvari koje činimo i govorimo, to je jednostavno rezultat navike a ne pravog duhovnog života. U molitvi se npr. osjeća hladnoća i miran ton što otkriva nedostatak iskrenosti u molitvi kao i u ostalim duhovnim aktivnostima. Kod takve je osobe nemoguće vidjeti pravi žar.
3. **Nekontrolirani karakter.** Ako je srce puno ljubavi, onda će naš karakter biti strpljiv i blag. Gdje god se nalazi nekontrolirani iritirajući karakter, tamo se nalazi otpadničko srce.
4. **Ne interesiraju nas istinski duhovni razgovori.**
(*"Ta, usta govore onim čega je srce prepuno. Matej 12.34*)

5. **Volimo svjetovne zabave.** Srce koje ljubi Isusa ljubomorno je na bilo što što ometa zajedništvo s Isusom. Kada duša više ne nalazi zadovoljstvo s Bogom, počinje tražiti svjetovne stvari i zanimacije.
6. **Ne zanima nas doseganje siromašnih i drugih u potrebi.**
7. **Ne zanimaju nas novi obraćenici.** Ako vas ne zanimaju novi obraćenici i ako niste sretni zbog njihova spasenja, to je jasan pokazatelj otpadničkog srca.
8. **Kritički duh koji stalno traži neke pogreške.** Nemamo iskreno povjerenje u dobre namjere kod drugih ljudi ili njihovih motiva. To je duh koji ne vjeruje kršćanskom karakteru. Gdje ima previše osuda, kritike i mrmljanja, to je jasan znak otadničkog srca.
9. **Samoslužeci duh.** Takvi ljudi idu samo za zadovoljenjem svojih apetita i strasti. Željama svoga srca i tijela. Proždrljivost je jedan od znakova. Ako vidite proždrljive kršćane, to je znak da su otpali u svome srcu.
10. **Nedolazak na molitvene sastanke zbog nekih manjih razloga znak je otpadničkog srca.** Nema bitnijeg sastanka od molitvenog sastanka. Ako u to vrijeme zovete druge da vam se pridruže u gledanju filmova i druženju kako bi opravdali vašu osuđujuću savjest, to je jasan znak otpadništva.
11. **Nedostatak zajedničke obiteljske molitve i proučavanja Pisma.**
12. **Osobna molitva smatra se dužnošću, a ne privilegijom.**
13. **Nedostatak duha molitve.**
14. **Osoba se moli najčešće za pokajanje, na neki pokajnički način u stalnim osudama, to je znak otpalog srca.**

15. **Nezainteresiranost za standarde svetosti.** Ako vas to više ne zanima, onda ste otpali. Burno reagiramo kada netko podiže standarde u kojima jesmo ili po kojima činimo stvari.

16. **Nezainteresiranost za Božju riječ.**

Životi takvih ljudi bivaju ispunjeni sebičnim putevima i greškama, tjeskobnim osjećajima, vlastitim riječima, bez pravoga Kristova mira.

Što nam je zato činiti? Kako promijeniti srce umjesto vanjskog pretvaranja? Kako postati velik pred Gospodinom?

Onako kako nam i zapovijeda Pismo - vratiti se Bogu! Poniziti se i slomiti pred Gospodinom kako bismo bili veliki pred njim bez obzira na cijenu i ljudska razmišljanja.

Tako ćemo steći naklonost Boga koju nam nitko neće moći oduzeti. Ne samo to, nego ćemo i biti plodni za njegovo kraljevstvo.

Psalmist nam kaže:

"Blizu je Jahve onima koji su skršena srca, a klonule duše spasava."

(Psalam 34.19)

"Žrtva Bogu duh je raskajan, srce rasjakano, ponizno, Bože, nećeš prezreti."

(Psalam 51.19)

Znate li da kad dođemo njemu u potpunuom predanju, onda ćemo biti i veći od Ivana Krstitelja jer u Božjem kraljevstvu danas imamo veću duhovnu baštinu nego što ju je imao Ivan.

Imamo privilegije Novog zavjeta koje nije imao Ivan Krstitelj. Iskusili smo smrt i uskrsnuće Isusa Krista i primili izliće Duha Svetoga.

"Ali najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega." (Matej 11.11)

Zato prionimo uz Isusa i postanimo veliki pred njime!